

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1225/2009

2009 m. lapkričio 30 d.

dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

užtikrinti, kad tos taisyklės būtų taikomos tinkamai ir skaidriai, susitarimo nuostatos, kiek tai yra įmanoma, turi būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 133 straipsnį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

(2) Po 1994 m. vykusių daugiašalių derybų dėl prekybos buvo sudaryti nauji susitarimai dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (toliau – GATT) VI straipsnio įgyvendinimo. Atsižvelgiant į skirtingą naujų taisyklių dėl dempingo ir subsidijų pobūdį, kiekvienai šių sričių taip pat reikėtų sukurti po atskirą Bendrijos taisyklių rinkinį. Todėl taisyklės dėl apsaugos nuo subsidijų ir dėl kompensacinių muitų pateikiamos atskirame reglamente.

(3) Susitarime dėl dempingo, t. y. 1994 m. Susitarime dėl GATT VI straipsnio įgyvendinimo (toliau – 1994 m. Susitarimas dėl antidempingo) pateikiamos išsamios taisyklės, ypač kaip nustatyti dempingą, kokia tvarka pradėti ir atlikti tyrimą, taip pat kaip nustatyti ir traktuoti faktus, kaip taikyti laikinąsias priemones, kaip nustatyti ir rinkti antidempingo muitus, kokia turi būti antidempingo priemonių trukmė ir peržiūrų tvarka, kaip viešai paskelbti informaciją apie atliekamus antidempingo tyrimus. Siekiant

(4) Siekiant išlaikyti GATT nustatytų teisių ir įsipareigojimų pusiausvyrą, Bendrija, taikydama taisykles, turi atsižvelgti į tai, kaip jas aiškina pagrindiniai Bendrijos prekybos partneriai.

(5) Būtina nustatyti aiškias ir išsamias taisykles, kaip apskaičiuoti normaliąją vertę. Visais atvejais tokia vertė turi būti nustatoma remiantis tipiškais pardavimo rodikliais įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje. Tikslinga nustatyti, kada šalys gali būti laikomos susijusiomis dempingo nustatymo tikslais. Tikslinga apibrėžti tas aplinkybes, kurioms esant vidaus pardavimai gali būti laikomi nuostolingais ir dėl to neįtraukiami į skaičiavimus, taip pat aplinkybes, kurioms esant galima naudoti likusių pardavimų rodiklius ar apskaičiuotąją normaliąją vertę, ar pardavimus trečiosioms valstybėms. Taip pat reikėtų nustatyti tinkamo išlaidų paskirstymo sistemą, netgi pradedant veiklą, ir apibrėžti veiklos pradžios momentą bei išlaidų paskirstymo mastą ir būdą. Taip pat, apskaičiuojant normaliąją vertę, būtina nurodyti metodus, taikytinus nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pelno normą.

(6) Nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėse, reikėtų nustatyti taisykles, kaip šiam tikslui parinkti tinkamą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, o jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, numatyti, kad normalioji vertė gali būti nustatoma kitu tinkamu būdu.

(7) Bendrijos antidempingo praktika turėtų atsižvelgti į Kazachstane pakitusias ekonomines sąlygas. Visų pirma, reikėtų nurodyti, jog normalioji vertė gali būti nustatyta pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles tais atvejais, kai galima įrodyti, jog vienam ar keliems gamintojams, kurių veikla dėl nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo tiriama, vyrauja rinkos sąlygos.

(8) Taip pat panašų režimą reikėtų taikyti importui iš tokių valstybių, kurios atitinkamo antidempingo tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) narės.

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 56, 1996 3 6, p. 1.

⁽³⁾ Žr. I priedą.

- (9) Reikėtų nurodyti, jog patikrinimas, ar vyrauja rinkos sąlygos, bus atliekamas remiantis tinkamai pagrįstais skundais, paduotais vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tiriama ir kurie nori pasinaudoti galimybe normaliąją vertę apskaičiuoti pagal rinkos ekonomikos valstybėms taikomas taisykles.
- (10) Tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimo būdus, kurie atliekami tais atvejais, kuomet būtina perskaičiuoti šią kainą pagal pirmąją atviros rinkos kainą.
- (11) Siekiant užtikrinti, kad eksporto kaina ir normalioji vertė būtų lyginamos teisingai, reikėtų išvardyti tuos veiksnius, kurie gali turėti įtakos kainoms ir kainų palyginimui, taip pat nustatyti atitinkamas taisykles, kaip ir kada reiktų jas koreguoti, bei numatyti, kad turėtų būti vengiama dvigubo koregavimo. Taip pat reikėtų numatyti, kad palyginimui naudojamos vidutinės kainos, nors individualios eksporto kainos taip pat gali būti lyginamos su vidutine normaliąja verte, jeigu jos skiriasi priklausomai nuo pirkėjo, regiono ar laikotarpio.
- (12) Būtina nustatyti aiškius ir išsamius kriterijus, kuriais remiantis atitinkami veiksniai gali būti laikomi svarbiais nustatant, ar importas dempingo kaina padarė arba gali padaryti materialinę žalą. Įrodinėjant, kad nagrinėjamojo importo apimtys ir kainų dydis padarė žalą Bendrijos pramonei, turėtų būti atsižvelgiama į kitų veiksmų poveikį ir ypač į Bendrijoje vyraujančias rinkos sąlygas.
- (13) Reikėtų apibrėžti sąvoką „Bendrijos pramonė“ ir numatyti, kad su eksportuotojais susijusios šalys gali būti neįtraukiamos į tokią pramonę, taip pat apibrėžti sąvoką „susijusios“. Be to, būtina numatyti, kurių antidempingo veiksmų bus imtasi atitinkamo Bendrijos regiono gamintojų vardu, ir išdėstyti gaires tokiam regionui apibrėžti.
- (14) Būtina nustatyti, kas gali pateikti skundą dėl dempingo, taip pat numatyti, kokių mastu skundą turi palaikyti Bendrijos pramonė, ir kokia informacija apie dempingą, žalą ir priežastinį ryšį turi būti nurodyta tokiam skunde. Taip pat tikslinga nurodyti, kokia tvarka atmetami skundai arba pradedamas tyrimas.
- (15) Būtina nustatyti, kokia tvarka suinteresuotoms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją ir sudaromos tinkamos sąlygos pateikti visus svarbius įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, o ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotos šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat pageidautina nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuota šalis gali gauti kitų suinteresuotų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti renkant informaciją.
- (16) Būtina išdėstyti aplinkybes, kada gali būti nustatyti laikinieji muitai, nurodant sąlygą, kad juos galima nustatyti ne anksčiau kaip po 60 dienų, bet ne vėliau kaip po devynių mėnesių nuo tyrimo pradžios. Dėl administracinių priežasčių taip pat būtina numatyti, kad bet kuriuo atveju Komisija gali nustatyti tokius muitus arba iš karto devyniems mėnesiams, arba dviem – šešių ir trijų mėnesių – laikotarpiams.
- (17) Būtina nurodyti, kokia tvarka priimami išipareigojimai dėl kainų, kurie pašalina dempingą ir žalą, kad nereikėtų nustatyti laikinųjų ar galutinių muitų. Taip pat būtina nustatyti, kokios yra išipareigojimų pažeidimo ar jų atšaukimo pasekmės, ir nurodyti, kad laikinieji muitai gali būti nustatyti tais atvejais, kai įtariamas pažeidimas arba kai tolesnis tyrimas yra būtinas papildyti išvadoms. Priimanant išipareigojimus, būtina užtikrinti, kad šie išipareigojimai ir jų įgyvendinimas nesąlygotų antikoncepcinių veiksmų.
- (18) Būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar priimtos galutinės priemonės, tyrimas paprastai turi būti pabaigtas per 12 mėnesių, ir ne vėliau kaip per 15 mėnesių nuo tyrimo pradžios. Tyrimus ar procedūras reiktų nutraukti, jeigu dempingas yra *de minimis* arba žala nereikšminga, o taip pat reikia apibrėžti šias sąvokas. Jeigu turi būti nustatomos atitinkamos priemonės, tyrimas yra nutraukiamas ir užtikrinama, kad tokios priemonės bus mažesnės nei dempingo skirtumas, jei jos bus pakankamos pašalinti atsiradusią žalą, o taip pat būtina nustatyti, kuriuo būdu skaičiuojamas priemonių mastas atrankos atveju.
- (19) Būtina numatyti, kad laikinuosius muitus, jei būtina, galima rinkti už praėjusį laikotarpį ir apibrėžti, kokiomis aplinkybėmis gali pririnkti muitus taikyti praėjusiam laikotarpiui, kad nebūtų pakenkta taikytinų galutinių muitų poveikiui. Taip pat būtina numatyti, kad muitai gali būti taikomi praėjusiam laikotarpiui tais atvejais, kai pažeidžiami ar atšaukiami išipareigojimai dėl kainų.

- (20) Būtina numatyti, kad šios priemonės nustoja galioti po penkerių metų, nebent peržiūros metu būtų išsiaiškinta, kad jas reikia tęsti. Taip pat būtina numatyti, kad tais atvejais, kai apie pakitusias aplinkybes pateikiama pakankamai įrodymų, reikia atlikti tarpines peržiūras arba tyrimus, siekiant išsiaiškinti, ar pateisinamas antidempingo muitų sugrąžinimas. Taip pat reikia nustatyti, kad perskaičiuojant dempingą, dėl ko tenka pakartotinai apskaičiuoti eksporto kainas, muitai neturi būti laikomi išlaidomis, patirtomis nuo importo iki perpardavimo, jei jie atsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.
- (21) Būtina specialiai numatyti, kad eksporto kainos ir dempingo skirtumai turi būti nustatomi pakartotinai, jeigu muitas yra absorbuojamas eksportuotojo kompensacinio susitarimo formos pagrindu, o priemonės neatsispindi produktų, kuriems Bendrijoje taikomos priemonės, kainose.
- (22) 1994 m. Susitarime dėl antidempingo nėra nuostatų dėl antidempingo priemonių vengimo, nors atskirame GATT Ministrų sprendime tai įvardijama kaip problema, kurios sprendimas pavestas GATT Antidempingo komitetui. Ši problema nebuvo išspręsta daugiašalėse derybose, ir laukiant PPO Antidempingo komiteto sprendimo, būtina, kad Bendrijos teisės aktuose būtų nuostatų, reglamentuojančių tokią veiklą, net jei tai būtų produktų surinkimas Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje, kai tokios veiklos pagrindinis tikslas – vengti antidempingo priemonių.
- (23) Taip pat pageidautina išaiškinti, kokia veikla sudaro priemonių vengimą. Priemonių gali būti vengiama ir Bendrijoje, ir už jos ribų. Todėl būtina numatyti, kad atleidimai nuo išplėstų muitų, kurie jau galėjo būti suteikti importuotojams, taip pat gali būti suteikiami eksportuotojams, kai muitai išplečiami dėl vengimo už Bendrijos ribų.
- (24) Tikslinga leisti sustabdyti antidempingo priemonių taikymą, jeigu rinkos sąlygos laikinai pakito ir dėl to toliau šias priemones taikyti laikinai netinka.
- (25) Būtina nustatyti tiriamojo importo registravimą įvežimo metu, kad vėliau tokių produktų importui būtų galima pritaikyti priemones.
- (26) Užtikrinant tinkamą priemonių įgyvendinimą, būtina, kad valstybės narės stebėtų ir praneštų Komisijai apie tiriamųjų produktų arba produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų šio reglamento pagrindu, sumas.
- (27) Būtina numatyti, kad reguliariais ir tiksliai nustatytais tyrimo eigos etapais turi būti konsultuojamasi su Patariamuoju komitetu. Komitetą turėtų sudaryti valstybių narių atstovai, o jam pirmininkauti turėtų Komisijos atstovas.
- (28) Valstybėms narėms Patariamajame komitete pateikiama informacija dažnai yra labai techniško pobūdžio ir reikalauja sudėtingos ekonominės bei teisinės analizės. Siekiant suteikti valstybėms narėms pakankamai laiko šiai informacijai išnagrinėti, ji turėtų būti išsiunčiama pakankamai anksti iki posėdžio dienos, kurią nustato Patariamąjo komiteto pirmininkas.
- (29) Tikslinga numatyti, kad apie dempingą ir žalą pateikta informacija tikrinama patikrinimo metu, tačiau tokiam lankymuisi būtina sąlyga – tinkamų atsakymų į pateiktą klausimą pateikimas.
- (30) Svarbu numatyti, kad kai šalių ar sandorių yra daug, reikia pritaikyti atrankos metodą, siekiant užbaigti tyrimus per nustatytą laikotarpį.
- (31) Reikia numatyti, kad jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti ne tokia palanki šalims, kaip tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios.
- (32) Reikėtų numatyti, kad konfidenciali informacija būtų naudojama neatskleidžiant komercinių paslapčių.
- (33) Būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleisti šalims, turinčioms teisę susipažinti su tokia informacija, ir nustatomas toks terminas nuo informacijos atskleidimo iki sprendimų priėmimo Bendrijoje momento, kad šalys galėtų tinkamai apginti savo interesus.
- (34) Tikslinga numatyti tokią administracinę sistemą, kur būtų pateikiami duomenys apie priemonių atitikimą Bendrijos interesams, įskaitant vartotojų interesus, ir nustatyti terminus per kuriuos ši informacija turi būti pateikiama, taip pat apibrėžti suinteresuotų šalių teisę susipažinti su tokio pobūdžio informacija,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai

1. Antidempingo muitas gali būti taikomas bet kuriam produktui dempingo kaina, kurį išleidus į laisvą apyvartą Bendrijoje būtų padaryta žala.

2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai nagrinėjamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.

4. Taikant šį reglamentą, sąvoka „panašus produktas“ yra identiškas produktas, t. y. produktas, visais atžvilgiais panašus į nagrinėjamąjį produktą, o jeigu identiško produkto nėra – kitas produktas, kuris nors ne visais atžvilgiais, tačiau panašiomis nagrinėjamojo produkto savybėmis pasižymintis produktas.

2 straipsnis

Dempingo nustatymas

A. NORMALIOJI VERTĖ

1. Normalioji vertė paprastai yra nustatoma pagal kainas, kurias įprastomis prekybos sąlygomis moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

Tačiau jeigu eksportuotojas eksportuojančioje valstybėje negamina arba neparduoda panašaus produkto, normalioji vertė gali būti nustatoma pagal kitų pardavėjų ar gamintojų kainas.

Kainos tarp šalių, kurios įtariamos tarpusavyje susijusios arba sudariusios kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastomis prekybos sąlygomis ir nenaudojamos nustatant normaliąją vertę, nebent būtų nustatyta, kad tokie tarpusavio santykiai neturi įtakos šioms kainoms.

Siekiant nustatyti, ar dvi šalys yra susijusios, galima atsižvelgti į susijusių šalių apibrėžimą, pateiktą 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas ⁽¹⁾ 143 straipsnyje.

2. Normaliajai vertei nustatyti paprastai naudojami panašaus produkto pardavimai vidaus vartojimui, jeigu tokių pardavimų kiekis sudaro 5 % arba daugiau nagrinėjamojo produkto pardavimų kiekio į Bendriją. Tačiau gali būti naudojami ir mažesnės apimtys pardavimų rodikliai, pavyzdžiui, kai mokama kaina laikoma tipiška tiriamoje rinkoje.

3. Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais, arba kai

dėl ypatingos situacijos rinkoje pardavimo rodikliai nesudaro galimybės deramai palyginti, panašaus produkto normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės valstybėje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną, arba pagal eksporto į trečiąją valstybę įprastomis prekybos sąlygomis kainas, su sąlyga, kad tokios kainos yra tipiškos.

Gali būti laikoma, *inter alia*, kad egzistuoja ypatinga nagrinėjamojo produkto rinkos situacija, kuri apibrėžta pirmoje pastraipoje, kai kainos yra dirbtinai sumažintos, kai vykdoma stambi barterinė prekyba arba kai yra nekomercinio perdirdimo susitarimas.

4. Panašaus produkto pardavimai eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba pardavimai eksportui į trečiąją valstybę kainomis, mažesnis už produkto vieneto gamybos išlaidas (pastovias ir kintamas), prie jų pridėjus pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas gali būti nelaikomi pardavimais įprastomis prekybos sąlygomis kainos atžvilgiu ir į juos gali būti neatsižvelgiama nustatant normaliąją vertę; ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jei nustatoma, kad taip buvo parduodama pakankamai ilgą laiką, dideliais kiekiais ir tokiais kainomis, kurios per pagrįstą laikotarpį nepažengia visų produkto išlaidų.

Jeigu kainos, kurios pardavimo metu yra mažesnės už išlaidas, viršija vidutines svertines tiriamojo laikotarpio išlaidas, tokios kainos laikomos padengiančios visas išlaidas per pagrįstą laikotarpį.

Ilgas laikotarpis paprastai yra vieneri metai, bet negali būti trumpesnis kaip šeši mėnesiai, o pardavimais žemiau už vieneto išlaidas, laikomi pardavimai pakankamai dideliais kiekiais nurodytu laikotarpiu, kai yra nustatyta, kad vidutinė svertinė pardavimo kaina yra mažesnė už vidutines svertines vieneto išlaidas, arba kad pardavimų žemiau už vieneto išlaidas, kiekis sudaro ne mažiau kaip 20 % pardavimų, naudojamų normaliajai vertei nustatyti.

5. Išlaidos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies dokumentais, jeigu tokie dokumentai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus nagrinėjamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie dokumentai pagrįstai atspindi nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo sąnaudas.

Jeigu su tiriamo produkto gamyba ir pardavimu susiję išlaidos nėra tinkamai atspindėtos suinteresuotosios šalies apskaitoje, jos bus koreguojamos arba nustatomos remiantis kitų tos pačios valstybės gamintojų ar eksportuotojų išlaidomis arba, kai tokia informacija nėra prieinama arba ja negali būti naudojama, bet koku kitu tinkamu pagrindu, įskaitant ir informaciją, gautą iš kitų tipinių rinkų.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo išlaidų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama išlaidų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą. Jeigu šioje pastraipoje minėtos išlaidos dar neatsispindėjo skirstant išlaidas, jos turi būti atitinkamai koreguojamos, atsižvelgiant į tuos neperiodinių išlaidų straipsnius, kurie naudingi produktų gamybai ateityje ir (ar) dabar.

⁽¹⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

Tuo atveju, kai per tiriamąjį laikotarpį naujai panaudota didelių papildomų investicijų reikalaujanti įranga ir prastas gamybinių pajėgumų išnaudojimas pradedant veiklą turėjo įtakos sąnaudų dydžiui jų atsipirkimo laikotarpiu, vidutinės sąnaudos veiklos pradžios stadijoje pagal jau minėtas pasiskirstymo taisykles nustatomos tokios stadijos pabaigai, ir pagal 4 dalies antros pastraipos nuostatas įskaičiuojamos į tiriamojo laikotarpio vidutinės svertinės produkto sąnaudas. Veiklos pradžios stadijos trukmė apskaičiuojama pagal nagrinėjamo gamintojo ar eksportuotojo aplinkybes, tačiau negali būti ilgesnė už atitinkamą pradinę sąnaudų atsipirkimo laikotarpio dalį. Tyrimo laikotarpiu koreguojant sąnaudas tokiu būdu, atsižvelgiama į informaciją apie veiklos pradžios stadiją, trunkančią ilgiau nei toks tyrimo laikotarpis, bet tik tuo atveju, jeigu ji yra pateikta prieš patikrinimo apsilankymus ir per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų bei pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo eksportuotojo ar gamintojo panašaus produkto gamybą ir pardavimus įprastomis prekybos sąlygomis. Tais atvejais, kai šių sumų negalima nustatyti tokiu būdu, jie gali būti nustatyti bet kuriuo iš šių būdų:

- a) pagal kitų tiriamų eksportuotojų ar gamintojų svertinių faktinių panašaus produkto gamybos ir pardavimų kilmės valstybės vidaus rinkoje sumų vidurkį;
- b) pagal tiriamo eksportuotojo ar gamintojo tos pačios kategorijos produktų gamybos ir pardavimų įprastomis prekybos sąlygomis kilmės valstybės vidaus rinkoje faktines sumas;
- c) bet kuriuo kitu pagrįstu būdu, su sąlyga, kad taip nustatytas pelnas neviršytų pelno, kurį paprastai gauna kiti eksportuotojai ar gamintojai parduodami tos pačios kategorijos produktus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

7.

- a) Importuojant iš ne rinkos ekonomikos valstybių ⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų produktą Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; kada tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektu.

⁽¹⁾ Įskaitant Azerbaidžaną, Baltarusiją, Šiaurės Korėją, Tadžikiją, Turkmėniją ir Uzbekiją.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

- b) Atliekant su importu iš Kazachstano bei bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri tyrimo pradžios dieną yra Pasaulio prekybos organizacijos narė, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla turi būti tirama, paduotais tinkamai pagrįstais skundais ir c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus nagrinėjamojo produkto gamybos ir pardavimo vyrauja rinkos ekonomikos sąlygos. Kitais atvejais laikomasi a punkte išdėstytų taisyklių.

- c) Pagal b punktą paduotas skundas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis, t. y.:

— įmonių sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą bei valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos kainą,

— įmonės turi vieną aiškų svarbiausių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas buvo atliktas pagal tarptautinius apskaitos standartus ir kurie yra taikomi įvairiems tikslams, rinkini,

— įmonių gamybos sąnaudoms ir finansinei būklei nedaro įtakos iš buvusios ne rinkos ekonomikos sistemos išlikę ženklūs iškraipymai, pirmiausia tie, kurie susiję su turto nuvertėjimu, kitais nurašymais, barterine prekyba ir mokėjimu kompensuojant skolas,

— nagrinėjamosioms įmonėms taikomi bankroto ir nuosavybės įstatymai, kurie garantuoja įmonių veiklos teisinį tikrumą bei pastovumą, ir

— valiuta konvertuojama pagal rinkos kursą.

Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.

B. EKSPORTO KAINA

8. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už produktą, jį parduodant eksportui iš eksportuojančios valstybės į Bendriją.

9. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina atrodo nepatikima dėl eksportuotojo ir importuotojo ar trečiosios šalies tarpusavio saitų ar kompensacinių susitarimų, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią importuoti produktai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu produktai nėra perparduodami nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodami tokiomis sąlygomis, kojomis buvo importuoti – bet kuriuo kitu priimtiniu būdu.

Tokiais atvejais norint nustatyti patikimą eksporto kainą ties Bendrijos muitų sienomis, ji koreguojama pagal visas išlaidas, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus tarp importavimo ir perpardavimo, taip pat priaugantį pelną.

Išlaidos, kurios gali būti koreguojamos, apima įprastines importuotojo išlaidas, kurias padengia bet kuri kita Bendrijos ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba sudariusi kompensacinį susitarimą su importuotoju arba eksportuotoju, įskaitant įprastines pervežimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir papildomas išlaidas, muito mokesčius, antidempingo muitus, kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už prekių importą ar pardavimą, ir pagrįstą pardavimo, bendrųjų ir administracinių išlaidų skirtumą bei pelną.

C. PALYGINIMAS

10. Eksporto kaina ir normalioji vertė palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliktas tuo pačiu prekybos lygiu, lyginant per kiek galima artimesnį laiką darytus pardavimus, atsižvelgiant į kitus skirtumus, turinčius įtakos kainų palyginamumui. Jeigu nustatytos normalioji vertė ir eksporto kaina nėra vienodo palyginamojo pagrindo, jos turi būti koreguojamos kiekvienu atveju individualiai, atsižvelgiant į besiskiriančius veiksnius, kurie, kaip tvirtinama arba įrodyta, turi įtakos kainoms ir kainų palyginamumui. Vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų, lengvatų, parduotų produktų kiekių ar prekybos lygio. Kai atsižvelgiama į nurodytas sąlygas, veiksniai, pagal kuriuos gali būti koreguojama, yra:

a) Fizinės savybės

Koreguojama, kai skiriasi nagrinėjamojo produkto fizinės savybės. Tokio koregavimo suma turi atitikti pagrįstą fizinių savybių skirtumo rinkos vertę.

b) Importo mokesčiai ir netiesioginiai mokesčiai

Normaliosios vertės koregavimo suma turi atitikti visus importo mokesčius ir netiesioginius mokesčius, mokamus už panašų produktą arba jo gamybai panaudotas medžiagas, kai šis produktas skirtas vartoti eksportuojančioje valstybėje, bet kurie nėra renkami ar grąžinami, kai produktas eksportuojamas į Bendriją.

c) Nuolaidos, lengvatos ir kiekiai

Koreguojama dėl nuolaidų ir lengvatų skirtumų, įskaitant nuolaidas, suteiktas atsižvelgiant į kiekių skirtumus, jeigu jos yra tinkamai įvertintos kiekybiškai ir yra tiesiogiai susijusios su tiriamu pardavimu. Gali būti koreguojama ir dėl atidėtų nuolaidų ar lengvatų, jei jos buvo nuolat taikomos ankstesniu laikotarpiu ir atitinka tokioms nuolaidoms ir lengvatoms keliamus reikalavimus.

d) Prekybos lygis

i) Koreguojama, kai skiriasi prekybos lygiai, įskaitant skirtumus OEM (tikrųjų įrangos gamintojų) pardavimuose, jeigu eksporto kaina, įskaitant apskaičiuotą eksporto kainą, abiejų rinkų paskirstymo tinkle priklauso kitam prekybos lygiui nei normalioji vertė ir jei toks prekybos lygių skirtumas turi įtakos kainų palyginamumui; šią įtaką rodo pastovūs ir dideli pardavėjo funkcijų ir kainų skirtumai tarp įvairių prekybos lygių eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje. Koregavimo suma turi būti pagrįsta tų skirtumų rinkos verte.

ii) Tačiau i punkte neapartomis aplinkybėmis, kai esamo prekybos lygio skirtumo neįmanoma įvertinti kiekybiškai, nes eksportuojančių valstybių vidaus rinkose nėra atitinkamų prekybos lygių, arba kai aiškiai matyti, kad kai kurios funkcijos yra susijusios su tokiais prekybos lygiais, kurie nėra naudojami palyginimui, gali būti leista daryti specialųjį koregavimą.

e) Gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidos

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamųjų produktų transportavimu iš eksportuotojo patalpų nepriklausomam pirkėjui susijusios išlaidos, kai tokios išlaidos įtraukiamos į kainas. Tokios išlaidos apima gabenimo, draudimo, aptarnavimo, krovimo ir pagalbinės išlaidas.

f) Pakavimas

Koreguojama, kai skiriasi tiesiogiai su nagrinėjamojo produkto pakavimu susijusios išlaidos.

g) *Kreditas*

Koreguojama, kai skiriasi išlaidos dėl bet kurio kredito, suteikto nagrinėjamiems pardavimams, jeigu tai yra vienas iš veiksnių, į kurį atsižvelgiama nustatant kainas.

h) *Išlaidos po pardavimo*

Koreguojama, kai skiriasi tiesioginės išlaidos užtikrinant produkto garantinį laiką ir remontą, techninę priežiūrą ir aptarnavimą, kaip numatyta įstatymuose ir (arba) pardavimo sutartyse.

i) *Komisiniai*

Koreguojama, kai skiriasi komisiniai, mokami dėl nagrinėjamo pardavimo.

Terminas „komisiniai“ yra suprantamas kaip apimantis antkainį, kurį gauna prekybininkas tuo ar panašiu produktu, jeigu tokio prekybininko funkcijos yra panašios į komisinių pagrindu dirbančio agento funkcijas.

j) *Valiutos konvertavimas*

Kai dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutą, ji konvertuojama pagal pardavimo dienos valiutų keitimo kursą, išskyrus, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinėse rinkose yra tiesiogiai susijęs su tiriamu eksporto pardavimu – tuomet naudojamas išankstinio sandorio valiutos keitimo kursas. Paprastai pardavimo diena laikoma sąskaitos-faktūros data, bet galima naudoti ir sutarties sudarymo, produktų užsakymo ar užsakymo patvirtinimo datą, jeigu jos yra labiau tinkamos esminėms pardavimo sąlygoms nustatyti. Valiutos keitimo kurso svyravimų nepaisoma, o eksportuotojams suteikiamas 60 dienų terminas pakoreguoti savo eksporto kainas pagal tiriamuoju laikotarpiu buvusius valiutų kursų pasikeitimus.

k) *Kiti veiksniai*

Gali būti koreguojama, kai skiriasi kiti, nuo a iki j pastraipose nenumatyti veiksniai, jeigu matyti, kad atsiradę skirtumai turi įtakos kainų palyginamumui, kaip numatyta pagal šią dalį, ypač jeigu pirkėjai vidaus rinkoje nuolatos moka skirtingas kainas dėl tokių veiksnių skirtumo.

D. DEMPINGO SKIRTUMAS

11. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, dempingo skirtumas tiriamuoju laikotarpiu paprastai nustatomas palyginant normaliosios vertės svartinį vidurkį su visų eksporto į Bendriją sandorių kainų svartinio vidurkiu arba palyginant individualias normaliąsias vertes su kiekvieno sandorio individualiomis eksporto į Bendriją kainomis. Tačiau normalioji vertė, nustatyta svartinio vidurkio pagrindu, gali būti palyginama su visų individualių eksporto į Bendriją sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri žymiai skiriasi priklausomai

nuo pirkėjų, regionų ar laiko periodų, ir jeigu pirmame šios dalies sakinyje nurodyti metodai neatspindi viso vykstančio dempingo masto. Be šios dalies nuostatų, galima pasinaudoti ir 17 straipsnyje nurodytu atrankos metodu.

12. Dempingo skirtumas yra suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu dempingo skirtumai yra nevienodi, gali būti nustatytas dempingo skirtumų svartinis vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „žala“, jei nenurodyta kitaip, suprantama kaip materialinė žala Bendrijos pramonei, materialinės žalos grėsmė Bendrijos pramonei arba materialinės kliūtys tai pramonei kurtis ir yra aiškinama pagal šio straipsnio nuostatas.

2. Žala nustatoma, remiantis ją patvirtinančiais įrodymais ir objektyviai ištirus:

a) importo dempingo kaina kiekius ir poveikį panašių produktų kainoms Bendrijos rinkoje; ir

b) tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei.

3. Vertinant importo dempingo kainą kiekį, reikia atsižvelgti į tai, ar iš viso žymiai išaugo importas dempingo kaina absoliučiu dydžiu arba lyginant su gamyba ar suvartojimu Bendrijoje. Vertinant importo dempingo kainą poveikį kainoms, reikia nustatyti, ar produktai dempingo kaina yra importuojami žymiai mažesnėmis kainomis lyginant su Bendrijos pramonės panašių produktų kainomis, arba į tai, ar toks importas turėjo kitokią poveikį – ženkliai nusmukdė kainas arba smarkiai trukdė kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis. Nė vienas šių veiksnių nėra būtinai lemiamas.

4. Kai atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos valstybės, tokio importo iš visų valstybių poveikis vertinamas bendrai tik tai tuomet, jei nustatoma:

a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos valstybės kiekis nėra nereikšmingas; ir

b) kad atsižvelgus į importuotų produktų tarpusavio konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Bendrijos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.

5. Nagrinėjant importo dempingo kainą poveikį tiriamai Bendrijos pramonei, reikia ištirti visus svarbius atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius ekonominius veiksnius ir rodiklius, tokius kaip: pramonės pastangas atsigauti po dempingo ar subsidijavimo praeityje padaryto poveikio, esamo dempingo skirtumo dydį, esamą ir galimą pardavimų, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; Bendrijos kainas įtakojančius veiksnius; esamą ir galimą neigiamą poveikį pinigų srautams, atsargų kiekiui, užimtumui, darbo užmokesčiui, gamybos plėtrai, galimybėms sukaupti kapitalą ir pritraukti investicijas. Šis sąrašas nėra išsamus, be to, jokie iš išvardytų veiksmų nėra būtinai lemiami.

6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kainą sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį.

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kainą, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksmų padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kainą pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.

8. Importo dempingo kainą poveikis vertinamas lyginant su Bendrijos pramonės panašaus produkto gamyba, kai turimi duomenys sudaro galimybę atskirai nustatyti tą gamybą remiantis tokiomis kriterijomis kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu atskirai nustatyti tos gamybos neįmanoma, importo dempingo kainą poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios produktų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašus produktas ir apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Materialinės žalos grėsmė vertinama remiantis faktais, o ne vien prielaidomis, spėjimais ar neaiškiomis perspektyvomis. Aplinkybių, dėl kurių dempingas sąlygotų žalą, pasikeitimas, turi būti aiškiai numatomas ir neišvengiamas.

Sprendžiant, ar gresia materialinė žala, reikėtų atsižvelgti taip pat ir į tokius veiksmus:

- a) ar importo dempingo kainą į Bendrijos rinką augimo tempas rodo tikimybę, kad importas žymiai didės;
- b) pakankami eksportuotojo disponuojami pajėgumai arba neišvengiamas tokių pajėgumų žymus didėjimas, patvirtinantis eksporto dempingo kainą į Bendriją didėjimo tikimybę, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksportuotojų prieinamų rinkų papildomam eksportui absorbuoti;
- c) ar importas įvežamas tokiomis kainomis, kurios ženkliai nusmukdytų kainas arba trukdytų kainoms kilti, kaip kad būtų atsitikę kitomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidintų importuojamų produktų paklausą; ir
- d) kokios yra aptariamo produkto atsargos.

Joks iš šių išvardytų veiksmų nėra pats savaime lemiantis, bet apsvastytų veiksmų visuma turi lemti išvadą, kad neišvengiamai gresia tolesnis eksportas dempingo kainą ir kad nesiėmus apsaugos veiksmų bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Bendrijos pramonės apibrėžtis

1. Pagal šį reglamentą sąvoka „Bendrijos pramonė“ suprantama kaip panašius produktus gaminančių Bendrijos gamintojų visuma arba tie iš jų, kurių bendra tokių produktų produkcija sudaro didžiąją dalį visos Bendrijos produkcijos, kaip numatyta 5 straipsnio 4 dalyje, išskyrus:

- a) kai gamintojai yra susiję su tiriamai dempingo kainą produkto eksportuotojais arba importuotojais arba patys yra jo importuotojai, sąvoka „Bendrijos pramonė“ gali būti suprantama kaip reiškianti likusius gamintojus;
- b) ypatingomis aplinkybėmis dėl aptariamą produkciją Bendrijos teritorija gali būti padalinta į dvi ar daugiau konkurencinių rinkų, o gamintojai kiekvienoje rinkoje gali būti laikomi atskiromis pramonėmis, jeigu:
 - i) tokioje rinkoje esantys gamintojai parduoda visą ar beveik visą savo pagamintą aptariamo produkto produkciją toje rinkoje, ir
 - ii) paklausa toje rinkoje nėra žymiu mastu patenkinama kitose Bendrijos vietose esančių aptariamo produkto gamintojų. Tokiomis aplinkybėmis gali būti pripažįstama, kad žala egzistuoja, net jei didžiąją visos Bendrijos pramonės daliai nebuvo padaryta žala, bet jeigu importas dempingo kainą yra nukreipiamas į tokią izoliuotą rinką, ir jeigu importas dempingo kainą yra žalingas visos arba beveik visos produkcijos gamintojams tokioje rinkoje.

2. Taikant 1 dalies nuostatas, laikoma, kad gamintojai yra susiję su eksportuotojais arba importuotojais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą; arba
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie abu kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, jei yra pagrindo manyti ar įtarti, kad nagrinėjamas gamintojas elgiasi kitaip negu nesusiję gamintojai.

Taikant šios dalies nuostatas, vienas iš jų laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis turi teisinių ar operatyvinių galimybių suvaržyti antrąjį ar jam vadovauti.

3. Kai Bendrijos pramonė suprantama kaip tam tikro regiono gamintojai, eksportuotojams suteikiama galimybė pasiūlyti išpareigojimus dėl kainų pagal 8 straipsnio nuostatas nagrinėjamam regionui. Tokiais atvejais vertinant Bendrijos suinteresuotumą priemonių atžvilgiu, specialiai atsižvelgiama į to regiono interesus. Jeigu greitai laiku nepasiūlomas tinkamas išpareigojimas dėl kainų arba susiklostę 8 straipsnio 9 ir 10 dalyse nurodytos padėties, gali būti nustatytas laikinasis arba galutinis muitas visai Bendrijai. Tokiais atvejais šių muitų taikymas gali būti apribotas, jei tai yra naudinga, taikant juos tiksliai konkrečioms gamintojams arba eksportuotojams.

4. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Tyrimo inicijavimas

1. Išskyrus 6 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti įtariamą dumpingo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių Bendrijos pramonės vardu pateiktą skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri jį perduoda Komisijai. Bet kokio gauto skundo nuorašą Komisija siunčia valstybėms narėms. Skundas laikomas paduotas pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Netgi nesant skundo, jeigu valstybė narė turi pakankamai dempingo arba jo sukeltos žalos Bendrijos pramonei įrodymų, nedeliant juos perduoda Komisijai.

2. Pateikiant 1 dalyje nurodytą skundą, būtina pateikti dempingo, žalos ir priežastinio ryšio tarp įtariamo importo

dempingo kaina ir įtariamą žalą įrodymus. Skunde turi būti pateikti šie duomenys, jei jie yra prieinami pareiškėjui:

a) skundo pateikėjo tapatybė ir skundo pateikėjo gaminamo panašaus produkto kiekio bei vertės apibūdinimas, lyginant su Bendrijos produkcija. Kai raštiškas skundas pateikiamas Bendrijos pramonės vardu, skunde turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, išvardijant visus žinomus panašaus produkto gamintojus Bendrijoje (arba panašaus produkto gamintojų Bendrijoje asociacijas) ir kiek įmanoma konkrečiau nurodant tokių gamintojų gaminamo panašaus produkto kiekį ir vertę, lyginant su Bendrijos produkcija;

b) išsamus tariamai dempingo kaina produkto aprašymas, jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomų aptariamą produktą importuojančių asmenų sąrašas;

c) duomenys apie kainas, kuriomis parduodamas aptariamas produktas jį gaminančios ar eksportuojančios valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kur tinkama, -informacija apie kainas, kuriomis produktas parduodamas iš gaminančios ar eksportuojančios jį valstybės (valstybių) į trečiąją valstybę (valstybes) arba apie produkto apskaičiuotą vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba kitu atveju – apie kainas, kuriomis produktas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui Bendrijoje;

d) duomenys apie tariamai dempingo kaina produkto importo kiekio pokyčius, tokio importo poveikį panašaus produkto kainoms Bendrijos rinkoje ir tokio importo sąlygotą poveikį Bendrijos pramonei pagal atitinkamos pramonės būklę apibūdinančius veiksniai ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

3. Komisija, norėdama nustatyti, ar pakanka įrodymų pradėti tyrimą, kruopščiai ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir jų atitikimą reikalavimams.

4. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, kokių mastu panašaus produkto gamintojai Bendrijoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundui, nustatoma, kad skundas yra paduotas Bendrijos pramonės vardu. Skundas laikomas paduotas Bendrijos pramonės vardu, jeigu jam pritaria tie Bendrijos gamintojai, kurių bendra gamybos apimtis sudaro daugiau nei 50 % visų skundui pritariančių ar nepritariančių Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundui aiškiai pritariančių Bendrijos gamintojų gamybos apimtis sudaro mažiau nei 25 % visų Bendrijos gamintojų, gaminančių panašų produktą, gamybos apimties.

5. Iki sprendimo pradėti tyrimą priėmimo, apie gautą skundą dėl tyrimo inicijavimo viešai neskelbiama. Tačiau gavus reikiama dokumentais pagrįstą skundą, prieš pradedant tyrimą pranešama nagrinėjamos eksportuojančios valstybės valdžiai.

6. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis nusprendžiama pradėti tyrimą negavus Bendrijos pramonės vardu paduoto raštiško skundo, kuriuo prašoma pradėti tokį tyrimą, tai daroma remiantis šiam tyrimui pagrįsti pakankamais dempingo, žalos ir priežastinio ryšio įrodymais, nurodytais 2 dalyje.

7. Sprendžiant, ar pradėti tyrimą, dempingo ir žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu dempingo arba žalos įrodymų nepakanka tyrimo atlikimui pagrįsti. Tyrimas nepradedamas tokių valstybių atžvilgiu, iš kurių importas yra mažiau nei 1 % bendros rinkos, nebent importas iš visų tokių valstybių drauge sudarytų 3 % ar daugiau Bendrijos suvartojimo.

8. Skundą galima atsiimti prieš tyrimo pradžią ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

9. Jeigu pasikonsultavus aišku, kad tyrimo procedūroms pradėti pakanka įrodymų, Komisija pradeda jas per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos ir apie tai paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, pasikonsultavus, skundo pateikėjui pranešama apie tai per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos.

10. Pranešime apie tyrimo procedūrų inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomas produktas ir nagrinėjamosios valstybės, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa su tyrimu susijusi informacija būtų perduodama Komisijai; taip pat nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomones ir pateikti informaciją, kad į tokias nuomones bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu; be to nurodoma, per kokį laiką suinteresuotos šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

11. Komisija praneša eksportuotojams, importuotojams ir eksportuotojus ar importuotojus atstovaujančioms asociacijoms, kurie, kiek jai žinoma, yra suinteresuoti, taip pat eksportuojančios valstybės ir skundo pateikėjų atstovams apie tyrimo procedūrų inicijavimą ir, neatskleisdama konfidencialios informacijos, pateikia 1 dalies nuostatų pagrindu gauto raštiško skundo visą tekstą žinomiems eksportuotojams ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat, esant prašymui, – kitoms suinteresuotoms ir susijusioms šalims. Jeigu susijusių eksportuotojų yra ypatingai daug, visas raštiško skundo tekstas gali būti pateikiamas tikrai eksportuojančios valstybės institucijoms arba atitinkamai prekybos ir verslo asociacijai.

12. Dėl antidempingo tyrimo neturi būti stabdomos ar ribojamos muitinės procedūros.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Inicijavus tyrimo procedūras Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, pradeda tyrimą Bendrijos mastu. Toks tyrimas turi apimti ir dempingą, ir žalą, todėl jie tiriami kartu. Siekiant pagrįstų išvadų, parenkamas tiriamasis laikotarpis – paprastai tiriant dempingą imamas ne trumpesnis kaip 6 mėnesių laikotarpis iki tyrimo pradžios. Į informaciją susijusią su laikotarpiu po tiriamojo laikotarpio, paprastai neatsižvelgiama.

2. Klausimynus dėl antidempingo tyrimo gavusioms šalims turi būti skirta ne mažiau kaip 30 dienų atsakymams pateikti. Eksportuotojams terminas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos ir laikoma, kad eksportuotojai klausimyną gauna per 1 savaitę nuo jo išsiuntimo arba perdavimo eksportuojančios valstybės diplomatinei atstovybei. Jeigu šalis nurodo svarbias aplinkybes, dėl kurių negali laiku pateikti atsakymų, šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimui skirtą laiką..

3. Komisija gali prašyti, kad valstybės narės pateiktų informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus. Jos Komisijai išsiunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrinimų ar tyrimų rezultatais. Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms, jei ji yra įdomi kitoms valstybėms narėms arba jei ją perduoti paprašė kuri nors valstybė narė, tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tikrai nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti valstybių narių atlikti visas reikalingas apžiūras ir patikrinimus, ypač importuotojų, prekybininkų ir Bendrijos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, ir jeigu nagrinėjamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus. Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas.

5. Suinteresuota šalis, pranešusi apie save 5 straipsnio 10 dalyje numatyta tvarka, išklausoma, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą ją išklausti, įrodydama, kad ji yra suinteresuota, nes tyrimo išvados gali turėti įtakos jai, ir kad yra svarbių priežasčių ją išklausti.

6. Importuotojams, eksportuotojams, eksportuojančios valstybės valdžios atstovams ir skundo pateikėjams, kurie apie save pranešė kaip numatyta 5 straipsnio 10 dalyje, paprašius, sudaromos tinkamos galimybės priešingų interesų turinčioms šalims susitikti, pareikšti priešingus požiūrius ir pateikti paneigiančius argumentus. Suteikiant tokias galimybes turi būti užtikrintas konfidencialumas ir atsižvelgiama į patogumą šalims. Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas nedaro neigiamos įtakos tos šalies bylai. Į pagal šią dalį pateiktą žodinę informaciją atsižvelgiama tuo atveju, jei po to ji yra patvirtinama raštu.

7. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujančios asociacijos, vartotojai ir vartotojų asociacijos, kurie apie save pranešė 5 straipsnio 10 dalyje nurodyta tvarka, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, pateikę raštiškus prašymus, gali peržiūrėti visą bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateiktą informaciją – skirtingai nei Bendrijos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtus vidaus naudojimo dokumentus – kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 19 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą. Tokios šalys gali atsiliiepti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliiepime.

8. Išskyrus 18 straipsnyje numatytus atvejus, yra tikrinamas suinteresuotų šalių pateiktos ir išvada grindžiančios informacijos teisingumas.

9. Tyrimo procedūros, inicijuotos pagal 5 straipsnio 9 dalį, turi būti baigtos, jei tai įmanoma, per vienerius metus. Tačiau bet kuriuo atveju tyrimas turi būti baigtas per 15 mėnesių nuo jo pradžios, laikantis 8 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl įsipareigojimų arba 9 straipsnio pagrindu priimtų išvadų dėl galutinių veiksmų.

7 straipsnis

Laikinosios priemonės

1. Laikinieji muitai gali būti nustatyti jeigu pagal 5 straipsnį yra pradėtos tyrimo procedūros, jeigu suinteresuotoms šalims apie tai pranešta ir sudaryta pakankamai galimybių pateikti informaciją bei pastabas, remiantis 5 straipsnio 10 dalimi, jeigu preliminariai nustatomas dempingo faktas bei jo sąlygota žala Bendrijos pramonei, ir jeigu ginant Bendrijos interesus būtina užkirsti kelią tokią žalai. Laikinieji muitai gali būti nustatyti ne anksčiau kaip praėjus 60 dienų, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tyrimo procedūrų inicijavimo.

2. Laikinojo antidempingo muito dydis negali viršyti preliminariai nustatyto dempingo skirtumo ir turi būti mažesnis už tokį skirtumą, jei tokio mažesnio muito dydžio pakaks pašalinti žalą Bendrijos pramonei.

3. Nagrinėjamieji produktai išleidžiami į laisvą apyvartą Bendrijoje tik tai pateikus garantiją, kad laikinieji muitai bus sumokėti.

4. Komisija imasi laikinųjų veiksmų, prieš tai pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis arba – ypatingos skubos atvejais – pranešusi joms. Pastaruoju atveju konsultacijos turi būti surengtos vėliausiai per dešimt dienų po to, kai valstybėms narėms buvo pranešta apie Komisijos veiksmus.

5. Kai valstybė narė prašo, kad Komisija nedelsiant įsikištų, ir kai patenkinamos 1 dalies sąlygos, Komisija per ne ilgesnį kaip penkių darbo dienų laiką nuo tokio prašymo gavimo nusprendžia, ar bus nustatyti laikinieji antidempingo muitai.

6. Komisija nedelsiant praneša Tarybai ir valstybėms narėms apie bet kurį sprendimą, priimtą pagal 1–5 dalies nuostatas. Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, gali priimti kitokį sprendimą.

7. Laikinieji muitai gali būti nustatyti šešiams mėnesiams, pratęsiant jų taikymą dar trimis mėnesiams, arba gali būti iš karto nustatyti devyniems mėnesiams. Tačiau pratęsti taikymą arba iš karto nustatyti devynių mėnesių laikotarpį galima tik tuo atveju, jeigu to reikalauja ar, Komisijai apie tai pranešus neprieštarauja eksportuotojai, atstovaujantys didelę susijusios prekybos dalį.

8 straipsnis

Įsipareigojimai

1. Tuo atveju, kai preliminariai buvo nustatytas dempingas ir žala, Komisija gali priimti bet kurio eksportuotojo savanoriškus pakankamus įsipareigojimus peržiūrėti savo kainas ar nutraukti eksportą dempingo kainomis, jei, pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, įsitikinama, kad taip bus pašalintas žalingas dempingo poveikis. Tokiu atveju ir tol, kol šie įsipareigojimai galioja, laikinieji muitai, Komisijos nustatyti pagal 7 straipsnio 1 dalį, ar galutiniai muitai, Tarybos nustatyti pagal 9 straipsnio 4 dalį, kartu su vėlesniais pakeitimais, netaikomi atitinkamam nagrinėjamųjų produktų, gaminamų Komisijos sprendime dėl įsipareigojimų priėmimo nurodytų bendrovių, importui. Kainos pagal šiuos įsipareigojimus didinamos ne daugiau nei būtina dempingo skirtumui pašalinti, ir jos turėtų būti didinamos mažiau nei dempingo skirtumas, jei tokio padidrinimo užtektų žalai Bendrijos pramonei pašalinti.

2. Komisija gali skatinti įsipareigoti dėl kainų, bet joks eksportuotojas neprivalo įsipareigoti. Tas faktas, jog eksportuotojai nesisiūlo ar nesutinka įsipareigoti, jokiu būdu nedaro neigiamos įtakos bylos nagrinėjimui. Tačiau gali būti nustatyta, kad žalos grėsmė bus labiau tikėtina, jeigu importas dempingo kaina tęsis. Eksportuotojų įsipareigojimai dėl kainų nėra skatinami ar priimami, jeigu dempingas ar jo padaryta žala nėra preliminariai nustatyti. Išskyrus ypatingas aplinkybes, įsipareigojimai dėl kainų negali būti pasiūlomi pasibaigus 20 straipsnio 5 dalyje nustatytam pareiškimų laikui.

3. Nebūtina priimti eksportuotojo pasiūlytą išipareigojimą dėl kainų, jeigu tai nepraktiška, jeigu esamų ar galimų eksportuotojų yra labai daug, arba dėl kitų priežasčių, tarp jų ir dėl bendros politikos. Suinteresuotam eksportuotojui gali būti nurodytos priežastys, dėl kurių ketinama atmesti jo pasiūlytą išipareigojimą, ir gali būti sudaryta galimybė pateikti atitinkamas pastabas. Išipareigojimo atmetimo priežastys išdėstomos galutiniam sprendime.

4. Šalių, kurios siūlo savo išipareigojimus dėl kainų, gali būti reikalaujama pateikti nekonfidencialias tokių išipareigojimų versijas, kad apie juos būtų galima pranešti kitoms tyrimu suinteresuotoms šalims.

5. Jeigu pasikonsultavus išipareigojimui dėl kainų priimami, ir jeigu Patariamasis komitetas neprieštarauja, tyrimas baigiamas. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su siūlymu baigti tyrimą. Tyrimas laikomas baigtu, jeigu per mėnesį Taryba, kvalifikuotai daugumai pritarus, nenusprendžia kitaip.

6. Jeigu išipareigojimui dėl kainų priimami, dempingo ir žalos tyrimas paprastai užbaigiamas. Nustačius dempingo ar žalos, išipareigojimas dėl kainų automatiškai nustoja galioti, išskyrus atvejus, kai dempingo ar žalos faktai nenustatomi iš esmės dėl priimto išipareigojimo. Tokiais atvejais gali būti reikalaujama, kad išipareigojimo būtų laikomasi pagrįstą laiką. Nustačius dempingą ar žalą, išipareigojimo dėl kainų laikomasi toliau pagal jo priėmimo sąlygas ir šio reglamento nuostatas.

7. Komisija reikalauja, kad kiekvienas eksportuotojas, kurio išipareigojimas dėl kainų buvo priimtas, periodiškai teiktų atitinkamą informaciją apie savo išipareigojimo laikymąsi ir leistų patikrinti susijusius duomenis. Tokių reikalavimų nevykdymas laikomas išipareigojimo pažeidimu.

8. Jeigu atliekant tyrimą, kai kurių eksportuotojų išipareigojimui dėl kainų priimami, pagal 11 straipsnio nuostatas laikoma, kad tokie išipareigojimai pradeda galioti tą dieną, kai tyrimas užbaigiamas eksportuojančios valstybės atžvilgiu.

9. Bet kuriai išipareigojusiai šaliai pažeidus ar atsiėmus išipareigojimą arba Komisijai atsisakius priimto išipareigojimo, išipareigojimo priėmimas, pasikonsultavus, atmetamas Komisijos sprendimu arba Komisijos reglamentu, atitinkamai, o laikinasis muitas, Komisijos nustatytas pagal 9 straipsnį, ar galutinis muitas, Tarybos nustatytas pagal 9 straipsnio 4 dalį, taikomas automatiškai, su sąlyga, kad suinteresuotam eksportuotojui buvo sudaryta galimybė pareikšti savo pastabas, išskyrus, kai išipareigojimą atsiėmė jis pats.

Kiekviena suinteresuota šalis ar valstybė narė gali pateikti informaciją, turinčią *prima facie* įrodymų, jog išipareigojimas pažeistas. Iš to sekantis nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar išipareigojimas

pažeistas, ar ne, paprastai pabaigiamas per šešis mėnesius, bet ne vėliau kaip per devynis mėnesius nuo tos dienos, kai buvo pateiktas tinkamai pagrįstas prašymas. Komisija gali prašyti kompetentingų valstybių narių institucijų padėti vykdyti išipareigojimų stebėseną.

10. Jeigu yra pagrindo įtarti, kad išipareigojimas dėl kainų yra pažeidžiamas, arba – pažeidus arba atsiėmus išipareigojimą – nėra užbaigtas tokį išipareigojimą paskatinęs tyrimas, pagal 7 straipsnio nuostatas remiantis geriausia turima informacija, pasikonsultavus, gali būti nustatytas laikinasis muitas.

9 straipsnis

Tyrimo baigimas, netaikant priemonių; galutinių muitų nustatymas

1. Atsiėmus skundą, tyrimo procedūros gali būti nutrauktos, jeigu tai neprieštarauja Bendrijos interesams.

2. Tyrimas arba procedūros baigiami, jeigu, pasikonsultavus, nustatoma, kad apsaugos priemonės nebūtinės, o Patariamasis komitetas tam neprieštarauja. Visais kitais atvejais Komisija nedelsiant pateikia Tarybai ataskaitą apie konsultacijų išvadą drauge su pasiūlymu baigti tyrimo procedūras. Tyrimo procedūros laikomos baigtomis, jeigu per mėnesį Taryba, pritarus kvalifikuotai daugumai, nenusprendžia priešingai.

3. Pagal 5 straipsnio 9 dalį pradėjus tyrimo procedūras, žala paprastai laikoma nereikšminga, jeigu nagrinėjamųjų produktų importas nesudaro 5 straipsnio 7 dalyje nustatyto kiekio. Atliekant tas pačias tyrimo procedūras ir nustačius, kad dempingo skirtumas yra mažiau nei 2 % procentais išreikštos eksporto kainos, tyrimas nedelsiant baigiamas, bet tik tai tyrimas, kai skirtumas nesiekia 2 % individualių eksportuotojų atžvilgiu, be to, jie išlieka antidempingo procedūrų objektu ir jų atžvilgiu gali būti atliktas pakartotinis tyrimas pagal 11 straipsnį, atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą nagrinėjamos valstybės atžvilgiu.

4. Kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 21 straipsnį, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį antidempingo muitą. Taryba priima pasiūlymą, jei ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tada, kai Komisija jį pateikė. Kai galioja laikinieji muitai, pasiūlymas imtis galutinių veiksmų pateikiamas ne vėliau kaip likus viename mėnesiui iki šių muitų galiojimo pabaigos. Antidempingo muito suma nevirsija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio muito pakaktų Bendrijos pramonei padarytai žalai pašalinti.

5. Kiekvieno atveju atitinkamo dydžio antidempingo muitas turi būti nustatomas, nediskriminaciniu pagrindu produktui, importuojamam dempingo kaina iš visų šaltinių ir darančiam žalos, išskyrus jo importą iš tų šaltinių, kurių įsipareigojimai buvo priimti pagal šio Reglamento nuostatas. Reglamente nustatančiame muitą turi būti tiksliai apibrėžtas muitas kiekvienam tiekėjui arba, jeigu tai nepraktiška, ir paprastai, kai taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, – nagrinėjamai tiekiančiajai valstybei.

Tačiau tais atvejais, kai yra taikytinas 2 straipsnio 7 dalies a punktas, individualus muitas gali būti nustatytas eksportuotojams, kurie, remdamiesi tinkamai pagrįstais reikalavimais, gali įrodyti, kad:

- a) jei įmonės yra visiškai ar dalinai užsienio kapitalo įmonės ar bendros įmonės, eksportuotojai gali nevaržomai grąžinti kapitalą bei pelną į savo šalį;
- b) eksporto kainos ir kiekiai, pardavimo sąlygos ir terminai yra nustatomi laisvai;
- c) akcijų dauguma priklauso privatiems asmenims. Direktorių valdyboje esantys ar svarbias vadovaujančias pareigas užimantys valstybės pareigūnai sudaro mažumą, arba įrodyti, kad bendrovė vis dėlto yra pakankamai nepriklausoma nuo valstybės kišimosi;
- d) valiutų keitimo kurso perskaičiavimai yra atliekami pagal rinkoje nusistovėjusį valiutos kursą; ir
- e) valstybės kišimasis nėra toks, kad leistų išvengti nustatytų priemonių, jei atskiriems eksportuotojams nustatyti skirtingi muitų tarifai.

6. Jeigu pagal 17 straipsnį Komisija apribojo savo tyrimą, bet kuris antidempingo muitas taikomas importui iš eksportuotojų ar gamintojų, pranešusių apie save pagal 17 straipsnį, bet netirtų, turi nevirsyti vidutinio svertinio dempingo skirtumo nustatyto atrinktoms šalims. Taikydama šios dalies nuostatas, Komisija nepaiso nulinių ar *de minimis* skirtumų bei 18 straipsnyje nurodytomis aplinkybėmis nustatytų skirtumų. Individualūs muitai taikomi importui iš bet kurio eksportuotojo ar gamintojo, kuriam pagal 17 straipsnio nuostatas suteiktas individualus režimas.

10 straipsnis

Taikymas atgal

1. Laikinosios priemonės ir galutiniai antidempingo muitai taikomi tik tiems produktams, kurie išleidžiami į laisvą apyvartą po to, kai įsigalioja pagal 7 straipsnio 1 dalį arba – priklausomai nuo aplinkybių – pagal 9 straipsnio 4 dalį priimtas sprendimas, išskyrus atvejus, numatytus šiame reglamente.

2. Jeigu buvo taikomas laikinasis muitas, o galutinai nustatyti faktai rodo, kad yra dempingas ir žala, nepriklausomai nuo to, ar ketinama nustatyti galutinį antidempingo muitą, Taryba nusprendžia, kuri laikinojo muto dalis turi būti galutinai surenkama. Taikant šią nuostatą, „žala“ neapima nei materialinių kliūčių

Bendrijos pramonei kurtis, nei materialinės žalos grėsmės, nebent būtų nustatyta, kad tik pritaikius laikinąsias priemones buvo išvengta materialinės žalos. Visais kitais atvejais, susijusiais su tokia grėsme ar kliūtimis, bet kurios laikinai mokamos sumos turi būti nerenkamos, o galutiniai muitai gali būti nustatomi tikrai nuo tada, kai buvo galutinai nustatyta tokia grėsmė ar materialinės kliūtys.

3. Jeigu galutinis antidempingo muitas yra didesnis nei laikinasis muitas, skirtumas nesurenkamas. Jeigu galutinis muitas yra mažesnis nei laikinasis muitas, muitas perskaičiuojamas. Jeigu galutinis rezultatas yra neigiamas, laikinasis muitas nepatvirtinamas.

4. Galutinis antidempingo muitas gali būti taikomas produktams, įvežtiems vartoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, bet ne anksčiau tyrimo pradžios, jeigu importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, jeigu Komisija suteikė suinteresuotiems importuotojams galimybę pareikšti pastabas, ir jeigu:

- a) aptariamo produkto dempingas trunka gana ilgą laiką arba jeigu importuotojas žinojo ar turėjo žinoti apie dempingą, o svarbiausia – apie įtariamo ar nustatyto dempingo ir žalos mastą; ir
- b) greta tyrimo laikotarpiu žalą sukėlusio importo lygio nustatytas dar ir žymus importo augimas, kuris dėl laikotarpio, savo apimties ir kitų aplinkybių gali žymiai sumažinti numatomo taikyti galutinio antidempingo muto atstatomąjį poveikį.

5. Pažeidus arba atsiėmus įsipareigojimus dėl kainų, galutiniai muitai gali būti taikomi produktams, įvežtiems laisvai cirkuliuoti likus ne daugiau kaip 90 dienų iki laikinųjų priemonių taikymo pradžios, jeigu toks importas buvo užregistruotas pagal 14 straipsnio 5 dalį, bet muitas už praėjusį laikotarpį netaikomas importuojamiems produktams, įvežtiems prieš pažeidžiant ar atsiimant įsipareigojimą.

11 straipsnis

Priemonių trukmė, peržiūros ir muitų grąžinimai

1. Bet kuri antidempingo priemonė galioja tikrai tokį laiką ir tokiu mastu, kiek tai reikalinga neutralizuoti žalą sukeliantį dempingą.

2. Galutinė antidempingo priemonė baigia galioti, praėjus penkeriems metams nuo sprendimo ją taikyti įsigaliojimo dienos arba penkeriems metams nuo paskutinės dempingą ir jo žalą nagrinėjusios peržiūros užbaigimo dienos, jeigu peržiūros metu nebuvo nustatyta, kad priemonei baigus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama Komisijos arba Bendrijos gamintojų iniciatyva, ir tokia priemonė galioja iki peržiūros pabaigos.

Priemonių galiojimo termino peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad priemonei nustojus galioti bus labai tikėtina, jog dempingas ir žala tęsis arba pasikartos. Pavyzdžiui, tokią tikimybę gali patvirtinti įrodymai, kad tęsiasi dempingas arba žala, kad tik pritaikytos priemonės pašalino žalą, arba kad susidariusi eksporto situacija arba rinkos sąlygos rodo tolesnio, žalą sukeliančio dempingo tikimybę.

Atliekant tyrimus pagal šios dalies nuostatas, eksportuotojams, importuotojams, eksportuojančios valstybės atstovams ir Bendrijos gamintojams suteikiama galimybė peržiūros prašyme išdėstytas problemas pakomentuoti plačiau, paneigti arba pareikšti pastabas dėl jų, o išvados daromos atitinkamai atsižvelgus į visus svarbius ir tinkamai dokumentais paremtus įrodymus, pateiktus patvirtinant ar paneigiant dempingo ir žalos tęstinumo ar pasikartojimo tikimybę.

Pranešimas apie artėjančią priemonės galiojimo pabaigą atitinkamu metu skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskutiniaisiais priemonės taikymo laikotarpio metais, kaip apibrėžta šioje dalyje. Po to, ne vėliau kaip likus trims mėnesiams iki minėto penkerių metų laikotarpio pabaigos, Bendrijos gamintojai turi teisę pateikti prašymą dėl peržiūros pagal antros pastraipos nuostatas. Taip pat pagal šios dalies nuostatas skelbiamas ir pranešimas apie faktišką priemonių galiojimo pabaigą.

3. Būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienerių metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Bendrijos gamintojo prašymu, kuriame pateikiami pakankami įrodymai, jog tokia tarpinė peržiūra yra būtina.

Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiami pakankami įrodymai, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tą priemonę, ir (arba), kad atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebūs tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebepakanka – žalą sukeliančiam dempingui pašalinti.

Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas, Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekama norimų rezultatų pašalinant pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.

4. Peržiūra atliekama taip pat ir norint nustatyti individualius dempingo skirtumus naujiems nagrinėjamoje eksportuojančioje valstybėje esantiems eksportuotojams, kurie to produkto neeksportavo tiriamuoju laikotarpiu, kurio pagrindu taikomos priemonės.

Peržiūra pradedama, jeigu naujasis eksportuotojas arba gamintojas gali patvirtinti, kad nėra susijęs su jokia eksportuojančioje valstybėje esančiu eksportuotoju ar gamintoju, kuriam dėl to produkto taikomos antidempingo priemonės, ir kad iš tikrųjų eksportavo į Bendriją po tiriamojo laikotarpio, arba jeigu gali įrodyti, kad yra prisiėmęs neatšaukiamą sutartinę prievolę eksportuoti didelį kiekį į Bendriją.

Peržiūra dėl naujojo eksportuotojo pradedama ir atliekama pagreitintai, prieš tai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir suteikus galimybę Bendrijos gamintojams pareikšti pastabas. Komisijos reglamentu, pradedančiu peržiūrą, panaikinamas muitas, kuris galiojo nagrinėjamo naujojo eksportuotojo atžvilgiu, iš dalies keičiamas reglamentas, kuriuo toks muitas buvo nustatytas, ir nurodoma registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalies nuostatas, kad antidempingo muitus būtų galima surinkti už praėjusį laikotarpį – nuo peržiūros pradžios, jeigu atliekant tą peržiūrą tokio eksportuotojo atžvilgiu būtų nustatytas dempingas.

Šio dalies nuostatos netaikomos, jeigu muitai nustatyti pagal 9 straipsnio 6 dalies nuostatas.

5. Atitinkamos šio reglamento nuostatos dėl tyrimo tvarkos ir atlikimo, išskyrus trukmę ribojančias nuostatas, taikomos bet kuriai pagal 2, 3 ir 4 dalis atliekamai peržiūrai. Pagal 2 ir 3 dalis vykdomos peržiūros atliekamos nedelsiant ir užbaigiamos paprastai per 12 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Bet kuriuo atveju peržiūros pagal 2 ir 3 dalis visada užbaigiamos per 15 mėnesių nuo peržiūros pradžios. Peržiūros pagal 4 dalį visais atvejais užbaigiamos per devynis mėnesius nuo peržiūros pradžios. Jei pagal 2 dalį atliekama peržiūra pradedama vykstant peržiūrai pagal 3 dalį toje pačioje procedūroje, tai pagal 3 dalį atliekama peržiūra baigiama tuo metu kaip ir peržiūra pagal 2 dalį.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki pirmoje pastraipoje nurodytų terminų pabaigos.

Jei tyrimai neužbaigiami per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės:

— nustoja galios atliekant tyrimus pagal 2 dalį,

— nustoja galios vienu metu atliekant tyrimus pagal 2 ir 3 dalį, kai pagal 2 dalį tyrimas buvo pradėtas toje pačioje procedūroje jau vykstant tyrimui pagal 3 dalį arba kai šios peržiūros buvo pradėtos vienu metu, arba

— lieka nepakitusios, atliekant tyrimus pagal 3 ir 4 dalis.

Pranešimas apie pagal šią dalį nustojusias galios ar išliekančias priemones yra skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

6. Peržiūras pagal šį straipsnį inicijuoja Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu. Pagal peržiūros rezultatus Bendrijos institucija, atsakinga už priemonių nustatymą, pagal 2 dalį priemones panaikina ar palieka galioti, arba pagal 3 ir 4 dalis priemones panaikina, palieka galioti ar pakeičia. Jeigu priemonės panaikinamos individualiems eksportuotojams, bet ne visai valstybei apskritai, tokių eksportuotojų atžvilgiu toliau vyksta nagrinėjimas ir gali būti automatiškai pakartotas tyrimas pagal šį straipsnį atliekant bet kurią tolesnę peržiūrą tos valstybės atžvilgiu.

7. Jeigu priemonių peržiūra pagal 3 dalį vyksta baigiantis priemonių taikymo laikotarpiui, kaip apibrėžta 2 dalyje, tokia peržiūra taip pat apima ir 2 dalyje išdėstytas aplinkybes.

8. Nepažeisdamas 2 dalies nuostatų importuotojas gali prašyti, kad jam būtų grąžinti jo sumokėti muitai, įrodęs, kad dempingo skirtumas, kurio pagrindu buvo sumokėti muitai, buvo pašalintas arba sumažintas tiek, kad tapo mažesnis už galiojantį muitą.

Importuotojo prašymas grąžinti jo sumokėtus antidempingo muitus pateikiamas Komisijai. Toks prašymas pateikiamas per valstybę narę, kurios teritorijoje produktai išleisti į laisvą apyvartą per šešis mėnesius nuo tos dienos, kada kompetentingų valdžios institucijų buvo apskaičiuota privalomų mokėti galutinių muitų suma arba kada buvo galutinai priimtas sprendimas surinkti garantijomis užtikrintas laikinųjų muitų sumas. Valstybės narės nedelsiant perduoda tokį prašymą Komisijai.

Prašymas dėl sumokėto muto grąžinimo laikomas tinkamai pagrįstas įrodymais tik tuo atveju, jeigu jame pateikiama tiksli informacija apie prašomą grąžinti sumokėtų antidempingo muitų sumą ir visi muitinės dokumentai, susiję su tokios sumos skaičiavimu ir mokėjimu. Prašyme taip pat turi būti pateikti įrodymai apie eksportuotojo ar gamintojo, kuriam taikomas tas multas, produkto normaliąją vertę ir eksporto į Bendriją kainą nustatytu atitinkamu laikotarpiu. Jeigu importuotojas nėra susijęs su nagrinėjamu eksportuotoju ar gamintoju ir tokios informacijos neįmanoma gauti nedelsiant, arba jeigu eksportuotojas ar gamintojas nenori jos atskleisti importuotojui, prašyme pateikiamas eksportuotojo ar gamintojo pareiškimas, kad dempingo skirtumas buvo sumažintas arba pašalintas, kaip nurodyta šiame straipsnyje, ir kad atitinkami patvirtinantys tai įrodymai bus pateikti Komisijai. Jeigu tokių įrodymų negaunama iš eksportuotojo ar gamintojo per pagrįstai nustatytą laiką, prašymas atmetamas.

Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nusprendžia, ar patenkinti prašymą ir kurią muto dalį grąžinti, taip pat gali bet kada nuspręsti pradėti tarpinę peržiūrą pagal tokioms peržiūroms taikomas nuostatas, o atlikusi tokią peržiūrą, Komisija remiasi gauta informacija ir išsiaiškintais faktais sprendama, ar reikia grąžinti muitą ir kurią jo dalį. Muitai grąžinami paprastai per 12 mėnesių, bet ne vėliau kaip per 18 mėnesių nuo tos dienos, kada produkto, kuriam taikomas antidempingo multas, importuotojas pateikė reikiamais įrodymais paremtą prašymą grąžinti muitą. Priklausančias grąžinti muitų sumas paprastai moka valstybės narės per 90 dienų nuo Komisijos sprendimo priėmimo dienos.

9. Jei aplinkybės nepasikeitė, Komisija, pagal šį straipsnį atlikdama bet kuriuos peržiūrų ar muto grąžinimo tyrimus, taiko tą pačią metodiką, kuri buvo taikoma atliekant tyrimus, kurių pagrindu nustatytas multas, tačiau atitinkamai atsižvelgia į 2 straipsnį, o ypač į jo 11 ir 12 dalis, bei į 17 straipsnį.

10. Atlikdama tyrimus pagal šį straipsnį, Komisija pagal 2 straipsnį išnagrinėja eksporto kainų patikimumą. Tačiau kai yra nuspręsta apskaičiuoti eksporto kainą pagal 2 straipsnio 9 dalį, Komisija apskaičiuoja ją neatimdama sumokėtų antidempingo muitų sumos, kai pateikiami galutiniai įrodymai, kad šis multas deramai atspindi perpardavimo kainose ir tolesnio pardavimo Bendrijoje kainose.

12 straipsnis

Pakartotinis tyrimas

1. Kai Bendrijos pramonė ar kita suinteresuota šalis pateikia, paprastai per du metus nuo priemonių įsigaliojimo, pakankamai informacijos, įrodančios, kad, po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, eksporto kainos sumažėjo arba kad importuoto į Bendriją produkto perpardavimo ar tolesnio pardavimo kainos nepakito ar pakito nepakankamai, pasikonsultavus, tyrimas gali būti pradėtas iš naujo, siekiant ištirti, ar priemonė turėjo poveikį pirmiau minėtoms kainoms.

Pagal pirmiau nustatytas sąlygas tyrimą taip pat galima atnaujinti Komisijos iniciatyva ar valstybės narės prašymu.

2. Pagal šį straipsnį atliekant pakartotinį tyrimą, eksportuotojams, importuotojams ir Bendrijos gamintojams sudaroma galimybė paaiškinti padėtį dėl perpardavimo kainų ir tolesnio pardavimo kainų: nusprendus, kad dėl priemonių minėtos kainos turėjo pakisti, tikslu anksčiau pagal 3 straipsnį nustatytai žalai pašalinti, eksporto kainos iš naujo įvertinamos pagal 2 straipsnį, o dempingo skirtumai perskaiciuojami iš naujo atsižvelgiant į pakartotinai įvertintus eksporto kainas.

Nusprendus, kad 12 straipsnio 1 dalies sąlygos susidaro dėl eksporto kainų kritimo, kuris įvyko po pradinio tiriamojo laikotarpio ir prieš nustatant ar nustačius priemones, dempingo skirtumai gali būti perskaiciuojami siekiant atsižvelgti į tokias mažesnes eksporto kainas.

3. Kai pagal šį straipsnį atliktas pakartotinis tyrimas rodo, kad dempingas išaugo, Taryba, pasikonsultavusi ir remdamasi Komisijos pasiūlymu pagal naujas išvadas dėl eksporto kainų, gali pakeisti galiojančias priemones. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastąją balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai ji pateikia Komisijai. Pagal šį straipsnį nustatyto antidempingo muto suma negali du kartus viršyti muto sumos, kurią Taryba nustatė pradžioje.

4. Atitinkamos 5 ir 6 straipsnių nuostatos taikomos visiems pagal šį straipsnį atliekamiems pakartotiniams tyrimams, tik šie tyrimai turi būti atliekami nedelsiant ir užbaigiami paprastai per šešis mėnesius nuo tokio pakartotinio tyrimo pradžios. Bet koku atveju šie pakartotiniai tyrimai visada užbaigiami per devynis mėnesius nuo pakartotinio tyrimo pradžios.

Tarybai Komisija pateikia pasiūlymą imtis veiksmų ne vėliau kaip likus mėnesiui iki pirmoje pastraipoje nurodytų terminų pabaigos.

Jei pakartotinis tyrimas neužbaigiamas per pirmoje pastraipoje nurodytus terminus, priemonės lieka nepakeistos. Pranešimas apie pagal šią dalį išliekančias priemones skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Į tariamus normaliosios vertės pokyčius pagal šį straipsnį atsižvelgiama tik tuo atveju, jei visa atitinkamais įrodymais pagrįsta informacija apie peržiūrėtas normaliąsias vertes pateikiama Komisijai per pranešime apie tyrimo inicijavimą nurodytą laikotarpį. Jeigu tiriant reikia pakartotinai išnagrinėti normaliąsias vertes, iki pakartotinio tyrimo pabaigos gali būti reikalaujama registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį.

13 straipsnis

Vengimas

1. Kai galiojančių priemonių yra vengiama, pagal šį reglamentą nustatyti antidempingo muitai gali būti išplečiami panašaus produkto, kuris gali būti ir nežymiai pakeistas, ir nepakeistas, importui iš trečiųjų valstybių; arba nežymiai pakeisto panašaus produkto importui iš valstybės, kuriai taikoma priemonė; arba šių prekių sudėtinėms dalims. Kai galiojančių priemonių vengiama, antidempingo muitai, neviršijantys pagal 9 straipsnio 5 dalį nustatyto likutinio antidempingo muto, gali būti išplečiami importui iš bendrovių, kurios turi naudos individualiais muitais valstybėse, kurioms taikomos priemonės. Vengimas apibrėžiamas kaip prekybos tarp trečiųjų valstybių ir Bendrijos arba individualių bendrovių valstybėje, kuriai nustatytos priemonės, ir Bendrijos būdo pokytis, atsiradęs dėl veiksmų, proceso ar veiklos, kurių negalima paaiškinti jokiomis kitomis pagrįstomis priežastimis ar ekonominiu pagrindu, kaip tik antidempingo muto nustatymu, ir kai yra įrodymų dėl žalos arba kad ištaisantysis muto poveikis yra mažinamas panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme, bei yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam produktui nustatytomis, jei būtina pagal 2 straipsnio nuostatas, normaliosiomis vertėmis.

Pirmoje pastraipoje minimi veiksmai, procesas ar veikla, *inter alia*, apima nežymius nagrinėjamojo produkto pakeitimus, siekiant jam pritaikyti muitinės kodus, kuriems paprastai netaikomos priemonės, su sąlyga, kad modifikavimas nepakeičia esminių produkto savybių; produkto, kuriam taikomos priemonės, gabenimą per trečiąsias valstybes; eksportuotojo ar gamintojo pardavimo būdų ar kanalų pertvarkymą valstybėje, kuriai taikomos priemonės, siekiant galiausiai eksportuoti savo prekes į Bendriją per gamintojus, kurie naudojami individualių muitų tarifais, žemesniais už

tuos, kurie taikomi gamintojo produktams; ir, esant 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, dalių surinkimui surinkimo operacijomis Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje.

2. Surinkimo operacijos Bendrijoje ar trečiojoje valstybėje laikomos galiojančių priemonių vengimu, jeigu:

- a) tos operacijos prasidėjo arba žymiai suintensyvėjo jau pradėjus arba prieš pat pradedant antidempingo tyrimą, o nagrinėjamos sudedamosios dalys yra iš valstybės, kuriai taikomos priemonės; ir
- b) tokios sudedamosios dalys sudaro 60 % ar daugiau visos surinkamo produkto sudedamųjų dalių vertės, tačiau vengimu nelaikomas atvejis, kai surinkimo ar baigimo operacijų metu įvežtų sudedamųjų dalių pridėtinė vertė sudaro daugiau nei 25 % gamybos sąnaudų; ir
- c) taisomasis muto poveikis yra mažinamas surinkto panašaus produkto kainų ir (arba) kiekių prasme ir yra dempingo įrodymų, lyginant su anksčiau panašiam ar artimam produktui nustatytomis normaliosiomis vertėmis.

3. Pagal šį straipsnį tyrimai pradedami Komisijos iniciatyva arba valstybės narės ar kurios nors suinteresuotos šalies prašymu, kai pateikiama pakankamai įrodymų dėl 1 dalyje nurodytų veiksmų. Tyrimas pradedamas, Komisijai pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu ir priėmus reglamentą, kuriame taip pat gali būti nurodoma muitinių institucijoms registruoti importą pagal 14 straipsnio 5 dalį arba reikalauti garantijų. Tyrimus atlieka Komisija, kuriai gali padėti muitinių institucijos, ir užbaigia juos per devynis mėnesius. Kai galutinai patvirtinti faktai pateisina priemonių išplėtimą, Taryba, remdamasi Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, pasiūlymu, priemonės išplečia. Pasiūlymą priima Taryba, jeigu ji paprastą balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Išplėtimas įsigalioja tą dieną, kurią buvo nustatyta registracija pagal 14 straipsnio 5 dalį arba pareikalauta garantijų. Atitinkamos procedūrinės šio reglamento nuostatos dėl tyrimų pradžios ir atlikimo taikomos kaip numatyta šiame straipsnyje.

4. Importas neregistruojamas pagal 14 straipsnio 5 dalį arba jam netaikomos priemonės, kai juo užsiima bendrovės, kurioms suteiktos išimties. Prašymai dėl išimčių, paremti tinkamais įrodymais, pateikiami per laikotarpį, nurodytą Komisijos reglamente dėl tyrimų pradžios. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta už Bendrijos ribų, išimties gali būti suteikiamos nagrinėjamojo produkto gamintojams, kurie gali įrodyti, kad jie nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės, ir kad nenustatyta, jog jie dalyvauja vengimo veiksmuose kaip tai apibrėžta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse. Kai vengimo veiksmai, procesas ar veikla vyksta Bendrijoje, išimties gali būti suteikiamos importuotojams, kurie gali įrodyti, jog nėra susiję su gamintojais, kuriems taikomos priemonės.

Šios išimtys suteikiamos Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu arba priemonės nustatančiu Tarybos sprendimu, ir galioja tiek laiko ir tokiomis sąlygomis, kokios nustatytos šiuose sprendimuose.

Jei laikomasi 11 straipsnio 4 dalyje nustatytų sąlygų, išimtys taip pat gali būti suteikiamos pasibaigus tyrimui, lemiančiam priemonių išplėtimą.

Jeigu nuo priemonės išplėtimo praėjo daugiau nei vieneri metai, ir jei šalių, prašančių ar ketinančių prašyti suteikti išimtį, skaičius yra didelis, Komisija gali nuspręsti pradėti priemonių išplėtimo peržiūrą. Kiekviena tokia peržiūra atliekama pagal 11 straipsnio 5 dalies nuostatas, kurios taikomos peržiūroms pagal 11 straipsnio 3 dalį.

5. Jokia šio straipsnio nuostata netrukdo įprastu būdu taikyti galiojančių nuostatų dėl muito mokesčių.

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai nustatomi reglamentu ir valstybių narių renkami tokia forma pagal nurodytą tarifą ir tokius kitus kriterijus, kurie yra išdėstyti šiuos muitus nustatančiuose reglamentuose. Be to, tokie muitai renkami nepriklausomai nuo kitų paprastai importui taikomų muitų, mokesčių ar rinkliavų. Jokiam produktui nėra taikomi kartu ir antidempingo, ir kompensaciniai muitai, skirti atstatyti tą pačią padėtį, susidariusią dėl dempingo ar eksporto subsidijavimo.

2. Reglamentai, kuriais nustatomi laikinieji ar galutiniai antidempingo muitai, o taip pat reglamentai arba sprendimai, kuriais priimami įsipareigojimai dėl kainų arba baigiami tyrimai ar procedūros, spausdinami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Tokie reglamentuose arba sprendimuose, neįtraukiant konfidencialios informacijos, būtinai pateikiami susijusių eksportuotojų, jei įmanoma, arba valstybių pavadinimai, produkto aprašas, svarbių su dempingo ar žalos nustatymu susijusių faktų bei motyvų santrauka. Kiekvienu atveju žinomoms suinteresuotoms šalims išsiunčiamas tokio reglamento ar sprendimo nuorašas. Šios dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis* peržiūroms.

3. Specialios nuostatos, ypač dėl bendro kilmės sąvokos apibrėžimo, pateiktos 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2913/92 nustatančiame Bendrijos muitinės kodeksą ⁽¹⁾, gali būti priimtose pagal šį reglamentą.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

4. Atsižvelgiant į Bendrijos interesus, šiuo reglamentu nustatytos priemonės Komisijos, pasikonsultavusios su Patariamuoju komitetu, sprendimu gali būti sustabdytos devyniems mėnesiams. Laikinas sustabdymas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip vieneriems metams, jei Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, taip nusprendžia. Pasiūlymą priima Taryba, jei ji paprastąją balsų daugumą nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį, kai jį pateikia Komisija. Priemonės gali būti sustabdomos tik tada, jeigu rinkos sąlygos laikinai pasikeitė tokiu mastu, jog nėra tikimybės žalai atsinaujinti dėl tokio sustabdymo, ir jeigu Bendrijos pramonei buvo sudaryta galimybė pareikšti pastabas ir į šias pastabas buvo atsižvelgta. Pasikonsultavus priemonių taikymas bet kada gali būti atnaujinamas, jeigu sustabdymo priežastis išnyko.

5. Komisija, pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu, nurodo muitinių institucijoms imtis reikalingų veiksmų registruoti importą, kad vėliau tokiam importui būtų galima pritaikyti priemonės nuo registracijos datos. Importas pradedamas registruoti, kai Bendrijos pramonė pareikalauja ir pateikia pakankamų įrodymų tokiam veiksmui pateisinti. Registracija įvedama reglamentu, kuriame nurodomas tokio veiksmo tikslas ir, jei reikia, galimos turtinės prievolės suma. Registruoti importą privaloma ne ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį.

6. Kiekvieną mėnesį valstybės narės atsiskaito Komisijai apie nagrinėjamųjų produktų, kuriems taikomos priemonės, importą, o taip pat apie muitų, renkamų pagal šį reglamentą, sumas.

7. Nepažeisdama 6 dalies, Komisija gali paprašyti, kad valstybės narės, kiekvienu konkrečiu atveju, teiktų informaciją, būtiną priemonių taikymo efektyvumui stebėti. Šiuo atveju taikomos 6 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatos. Visiems duomenims, valstybių narių pateikiamiems pagal šį straipsnį, taikomos 19 straipsnio 6 dalies nuostatos.

15 straipsnis

Konsultacijos

1. Visos šiame reglamente numatytos konsultacijos vyksta Patariamajame komitete, kurį sudaro kiekvienos valstybės narės atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas. Konsultacijos rengiamos nedelsiant pareikalavus valstybei narei ar Komisijos iniciatyva – bet kuriuo atveju per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

2. Komiteto posėdžius sušaukia jo pirmininkas. Kaip galima greičiau, bet ne vėliau kaip likus 10 darbo dienų iki posėdžio pradžios, valstybėms narėms jis pateikia visą susijusią informaciją.

3. Kai būtina, konsultacijos gali vykti raštu; tokiu atveju Komisija apie tai praneša valstybėms narėms ir nurodo laikotarpį, per kurį jos turi teisę pareikšti savo nuomones arba pareikalauti žodinių konsultacijų, kurias surengia pirmininkas, jei tas žodines konsultacijas įmanoma surengti per tokį laikotarpį, kuris atitinka šiame reglamente nustatytus trukmės apribojimus.

4. Konsultacijose nagrinėjami tokie svarbiausi klausimai:

- a) dempingo faktas ir dempingo skirtumo nustatymo būdai;
- b) žalos faktas ir mastas;
- c) priežastinis ryšys tarp importo dempingo kaina ir žalos;
- d) priemonės, kurių susidariusiomis aplinkybėmis reikia imtis siekiant užkirsti kelią dempingo daromai žalai arba ją kompensuoti, o taip pat būdai ir priemonės tokioms priemonėms įgyvendinti.

16 straipsnis

Patikrinimo apsilankymai

1. Komisija, jei būtina, rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų importuotojų, eksportuotojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų dokumentus ir patikrintų apie dempingą ir žalą pateiktą informaciją. Nesant tinkamo ir laiku atsakymo, patikrinimo apsilankymai gali neįvykti.

2. Komisija gali atlikti tyrimus trečiojoje valstybėje, jei reikia, prieš tai gavusi nagrinėjamų įmonių sutikimą, pranešusi nagrinėjamos valstybės valdžios atstovams ir pastariesiems neprieštaraujant tyrimui. Kai nagrinėjamos įmonės duoda sutikimą, Komisija nedelsiant praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms įmonių, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas datas.

3. Nagrinėjamosioms įmonėms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama lankantis, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo, jau vykstant patikrai, prašyti išsamesnių duomenų gauti informacijai papildyti.

4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalių nuostatas, Komisijai padeda tų valstybių narių pareigūnai, kurios to prašo.

17 straipsnis

Atranka

1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiksliai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipiską produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

2. Galutinį sprendimą dėl šalių, produktų tipų ar sandorių atrankos pagal išdėstytas atrankos nuostatas priima Komisija, nors pirmenybė teikiama atrankai, atliekamai konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis ir gavus jų sutikimą, jei tokios šalys praneša apie save ir sudaro galimybes gauti pakankamą kiekį informacijos per tris savaites nuo tyrimo pradžios, kad būtų galima atlikti tipiską atranką.

3. Tais atvejais, kai tyrimo mastas yra ribojamas pagal šį straipsnį, individualus dempingo skirtumas vis dėlto nustatomas kiekvienam iš pradžių neatrinktam eksportuotojui ar importuotojui, kuris pateikia reikalingą informaciją per šiame reglamente nurodytą laiką, išskyrus atvejį, kai eksportuotojų ar importuotojų yra tiek daug, kad individualūs nagrinėjimai pernelyg apsunkintų tyrimą ir trukdytų užbaigti jį laiku.

4. Nusprendus atlikti atranką, tačiau kai kurioms arba visoms atrinktoms šalims nebendradarbiaujant, ir jei tai įtakotų tyrimo išvadas, gali būti atlikta kita atranka. Tačiau jeigu ir toliau iš esmės nebendradarbiaujama arba jeigu nepakanka laiko atlikti naują atranką, taikomos atitinkamos 18 straipsnio nuostatos.

18 straipsnis

Nebendradarbiavimas

1. Tais atvejais, kai kuri nors suinteresuota šalis atsisako suteikti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente nurodytą laiką arba ženkliai trukdo atlikti tyrimą, preliminarį ar galutinį, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti daromos remiantis turimais faktais. Išsiaiškinus, kad kuri suinteresuota šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, į tokią informaciją neatsižvelgiama, o remiamasi turimais faktais. Suinteresuotos šalys įspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Atsakymo nepateikimas kompiuterinėse laikmenose nelaikomas nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuota šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujama būdu sudarytų pernelyg didelį sunkumą ar nepagrįstų papildomų išlaidų.

3. Jeigu suinteresuotos šalies pateiktoje informacijoje yra tam tikrų netikslumų, bet juos galima patikrinti ir dėl to nesusidaro didelių sunkumų panaudoti informaciją pagrindoms ir tikslioms išvadoms, taip pat jeigu tokia informacija buvo pateikta laiku, o suinteresuotoji šalis visais įmanomais būdais stengėsi pateikti tinkamą informaciją, pateiktoji informacija neatmetama.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaromos sąlygos per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Jei šie paaiškinimai laikomi nepakankamais, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys turi būti atskleistos ir nurodomos paskelbiant išvadą.

5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir nustatant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei reikalinga ir pagal tyrimo trukmės apribojimus įmanoma, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, kaip antai: paskelbtais kainoraščiais, oficialia importo statistika, muitinės deklaracijomis; arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotų šalių gauta informacija.

Tokia informacija tam tikrais atvejais gali apimti aktualius duomenis, susijusius su pasauline rinka arba kitomis tipinėmis rinkomis.

6. Jeigu suinteresuota šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja nepakankamai ir dėl to nuslepama susijusi svarbi informacija, tyrimo išvados tai šaliai gali būti ne tokios palankios, kaip tuo atveju, jei ji būtų bendradarbiavusi tinkamai.

19 straipsnis

Konfidencialumas

1. Bet kokia informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (pavyzdžiui, kadangi jos atskleidimas suteiktų žymų konkurencinį pranašumą konkurentui arba žymiai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio šis gavo informaciją) arba kurią tiriamosios šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, turi būti valdžios institucijų naudojama konfidencialiai, jei tai pagrįsta.

2. Suinteresuotos šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tokios santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima normaliai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Ypatingomis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma padaryti šios informacijos santraukos. Tokiomis ypatingomis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas išdėstant priežastis, kodėl neįmanoma padaryti tokios santraukos.

3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, ir jeigu informacijos pateikėjas nenori atskleisti šios informacijos arba pateikti ją apibendrintu ar santraukos pavidalu, į tokią informaciją galima neatsižvelgti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami nepagrįstai.

4. Šis straipsnis netrukdo Bendrijos institucijoms atskleisti bendro pobūdžio informacijos, o ypač pagal šį reglamentą priimtų sprendimų priežasčių, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Bendrijos institucijos, jeigu tai reikalinga tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.

5. Taryba, Komisija ir valstybės narės bei jų pareigūnai privalo neatskleisti jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas paprašė naudoti konfidencialiai, jeigu šis pateikėjas nedavė specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės ar kuri yra susijusi su konsultacijomis pagal 15 straipsnį, taip pat vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Bendrijos arba valstybių narių valdžios institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.

6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tikrai tiems tikslams, kuriems jos buvo prašyta. Ši nuostata netrukdo vieno tyrimo metu gautos informacijos naudoti, norint pradėti kitus tų pačių procedūrų tyrimus susijusius su nagrinėjamuoju produktu.

20 straipsnis

Informacijos atskleidimas

1. Skundo pateikėjai, importuotojai ir eksportuotojai bei juos atstovaujanti asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali reikalauti, kad joms būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo nustatytos laikinosios priemonės. Tokie reikalavimai atskleisti informaciją pateikiami raštu iš karto po laikinųjų priemonių nustatymo, o reikalaujama informacija nedelsiant atskleidžiama raštu.

2. 1 dalyje minimos šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama rekomenduoti nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių – ypatingas dėmesys teikiamas reikalavimui atskleisti bet kuriuos faktus ar motyvus, kurie skiriasi nuo laikinąsias priemones pagrindusiųjų faktų ar motyvų.

3. Reikalavimai galutinai atskleisti informaciją, kaip apibrėžta 2 dalyje, turi būti adresuojami Komisijai raštu ir gaunami, – jeigu taikomas laikinasis muitas, – ne vėliau kaip per mėnesį nuo paskelbimo apie tokio muto nustatymą. Jeigu laikinasis muitas nebuvo taikomas, šalims sudaroma galimybė per Komisijos nustatytą laiką reikalauti galutinai atskleisti informaciją.

4. Galutinai atskleidžiama informacija turi būti pateikta raštu. Tai turi būti padaryta deramai paisant konfidencialios informacijos apsaugos kuo skubiau, o paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo priėmimo ar iki Komisijos pateikiamo pasiūlymo pagal 9 straipsnį imtis galutinių veiksmų. Kai dėl susiklosčiusių aplinkybių Komisija negali atskleisti tam tikrų faktų ar motyvų, jie atskleidžiami kaip galima skubiau galimybei atsiradus. Atskleidimas neturi pažeisti jokio vėlesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija ar Taryba, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas bet kuriuo iš skirtingų faktų ar motyvų, šie atskleidžiami kaip galima skubiau.

5. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tik tai tuomet, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai pagal reikalo skubumą nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų.

21 straipsnis

Bendrijos interesai

1. Sprendimas, ar dėl Bendrijos interesų reikia imtis veiksmų, turi būti grindžiamas ne vien tik vietinės pramonės, naudotojų bei vartotojų interesų pagrindu, bet visų interesų visumos įvertinimu; prieš nusprendžiant, pagal šį straipsnį visoms šalims turi būti sudarytos galimybės išdėstyti savo nuomones pagal 2 dalį. Svarstant galimą sprendimą, ypatingas dėmesys teikiamas būtinybei pašalinti dempingo, sukeliančio žalą, prekybą iškreipiantį poveikį ir atstatyti veiksmingą konkurenciją. Priemonės, kurios nustatyto dempingo ir žalos pagrindu, negali būti taikomos, jei pagal visą pateiktą informaciją institucijos gali aiškiai nutarti, kad dėl Bendrijos interesų nereikia taikyti tokių priemonių.

2. Skundo pateikėjai, importuotojai ir juos atstovaujančios asociacijos, atstovaujantys naudotojai ir atstovaujančios vartotojų organizacijos per pranešimą apie antidempingo tyrimo pradžią nustatytą laiką gali pranešti apie save ir pateikti informaciją Komisijai, kad sukurtų tvirtą pagrindą institucijoms atsižvelgti į visas nuomones ir informaciją, sprendžiant, ar dėl Bendrijos interesų reikia taikyti priemones. Kitoms šiame straipsnyje nurodytoms šalims sudaromos galimybės gauti tokią informaciją arba atitinkamas jos santraukas ir suteikiama teisė reaguoti į šią informaciją.

3. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti būti išklaustos. Tokie reikalavimai patenkinami, jei jie

pateikiami per 2 dalyje nurodytą laiką ir juose nurodyta, kaip jie susiję su Bendrijos interesais ir kodėl šios šalys turi būti išklaustos.

4. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali pareikšti pastabas dėl bet kurių nustatytų laikinųjų muitų taikymo. Kad į tokias pastabas būtų atsižvelgta, jos turi būti gautos per mėnesį nuo tokių priemonių taikymo pradžios; kitoms šalims, kurios turi teisę reaguoti į tokias pastabas, sudaromos galimybės gauti šias pastabas arba atitinkamas jų santraukas.

5. Komisija išnagrinėja tinkamai pateiktą informaciją ir jos reikšmę, o tokios analizės rezultatus drauge su nuomone dėl jos reikšmės perduoda Patariamajam komitetui. Komisija, teikdama bet kurį pasiūlymą pagal 9 straipsnį, atsižvelgia į Komiteto išreikštą nuomonių pusiausvyrą.

6. Šalys, kurios atliko 2 dalyje numatytus veiksmus, gali reikalauti, kad joms būtų sudaryta galimybė sužinoti faktus ir motyvus, kurių pagrindu ketinama priimti galutinius sprendimus. Sudaromos visos įmanomos galimybės gauti tokią informaciją, nepažeidžiant jokio vėlesnio sprendimo, kurį priima Komisija ar Taryba.

7. Į informaciją atsižvelgiama tik tai tada, jeigu ji yra paremta faktiniais įrodymais, patvirtinančiais jos tikrumą.

22 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

Šalia šio reglamento gali būti taikoma:

- a) bet kurios specialiosios taisyklės, išdėstytos tarp Bendrijos ir trečiųjų valstybių sudarytuose susitarimuose;
- b) Bendrijos reglamentai žemės ūkio sektoriuje ir 1993 m. gruodžio 6 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3448/93, nustatantis prekybos tvarką, taikomą tam tikroms iš perdirbtų žemės ūkio produktų pagamintoms prekėms ⁽¹⁾, 2006 m. lapkričio 7 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1667/2006 dėl gliukozės ir laktozės ⁽²⁾ ir 1975 m. spalio 29 d. Tarybos Reglamentas (EEB) Nr. 2783/75 dėl bendros prekybos ovalbuminu ir laktalbuminu sistemos ⁽³⁾. Šis reglamentas papildo išvardintuosius reglamentus ir nesilaikoma tokių jų nuostatų, kurios trukdo taikyti antidempingo muitus;
- c) specialiosios priemonės, jeigu toks veiksmas neprieštarauja įsipareigojimams pagal GATT.

⁽¹⁾ OL L 318, 1993 12 20, p. 18.

⁽²⁾ OL L 312, 2006 11 11, p. 1.

⁽³⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 104.

*23 straipsnis***Panaikinimas**

Reglamentas (EB) Nr. 384/96 panaikinamas.

Tačiau Reglamento (EB) Nr. 384/96 panaikinimas neįtakoja pagal jį iniciuotų procedūrų galiojimo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 30 d.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą, ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikmenų lentelę.

*24 straipsnis***Įsigaliojimas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tarybos vardu
Pirmininkas
S. O. LITTORIN

*I PRIEDAS***PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNI PAKEITIMAI**

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 384/96

(OL L 56, 1996 3 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2331/96

(OL L 317, 1996 12 6, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 905/98

(OL L 128, 1998 4 30, p. 18)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2238/2000

(OL L 257, 2000 10 11, p. 2)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1972/2002

(OL L 305, 2002 11 7, p. 1)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 461/2004

(OL L 77, 2004 3 13, p. 12)

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2117/2005

(OL L 340, 2005 12 23, p. 17)

1 straipsnis

Tik 3 straipsnio nuoroda į Reglamentą (EB) Nr. 384/96.

II PRIEDAS

ATTIKMENŲ LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 384/96	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalies pirmas sakinys	2 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 3 dalies antras sakinys	2 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 4 dalis	2 straipsnio 4 dalis
2 straipsnio 5 dalies pirmas sakinys	2 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antras sakinys	2 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
2 straipsnio 5 dalies antra ir trečia pastraipos	2 straipsnio 5 dalies trečia ir ketvirta pastraipos
2 straipsnio 6–9 dalys	2 straipsnio 6–9 dalys
2 straipsnio 10 dalies a–h punktai	2 straipsnio 10 dalies a–h punktai
2 straipsnio 10 dalies i punkto pirmas sakinys	2 straipsnio 10 dalies i punkto pirma pastraipa
2 straipsnio 10 dalies i punkto antras sakinys	2 straipsnio 10 dalies i punkto antra pastraipa
2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai	2 straipsnio 10 dalies j ir k punktai
2 straipsnio 11 ir 12 dalys	2 straipsnio 11 ir 12 dalys
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė ir a bei b punktai
3 straipsnio 5–9 dalys	3 straipsnio 5–9 dalys
4 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	4 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
4 straipsnio 1 dalies a punktas	4 straipsnio 1 dalies a punktas
4 straipsnio 1 dalies b punktas	4 straipsnio 1 dalies b punkto įžanginė formuluotė ir i bei ii papunkčiai
4 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė ir a, b bei c punktai
	4 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
4 straipsnio 3 ir 4 dalys	4 straipsnio 3 ir 4 dalys
5–22 straipsniai	5–22 straipsniai
23 straipsnis	—
—	23 straipsnis
24 straipsnio pirma pastraipa	24 straipsnis
24 straipsnio antra pastraipa	—
—	I priedas
—	II priedas